

ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠΙΘΕΣΗ ΜΠΑΤΣΩΝ ΚΑΙ ΦΑΣΙΣΤΩΝ ΣΤΟ ΚΑΤΕΙΛΗΜΜΕΝΟ ΜΑΡΑΓΚΟΠΟΥΛΕΙΟ

Στην εποχή της εξαθλίωσης και της ανέχειας, του ολοκληρωτισμού και της βαρβαρότητας, οι μάσκες έχουν προ πολλού πέσει. Το "ανθρωποκεντρικό" κοινωνικό κράτος δεν είναι πια παρά μια θολή ανάμνηση μιας περιόδου επίπλαστης καταναλωτικής ευημερίας και κενότητας. **Το μαγαζί που λέγεται ελληνικό κράτος, σε μια απέλπιδα προσπάθεια να αποδείξει την αναγκαιότητα της ύπαρξης του, μένει με ένα μοναδικό προϊόν στα χέρια του, την ασφάλεια, το φερόμενο ως αντίδοτο στον τρόμο. Μια έννοια που παρέα με την τάξη, την ομαλότητα και τη σιωπή πολλοί αγάπησαν και άλλοι τόσοι μίσησαν και πολέμησαν.** Με στόχο λοιπόν, την καλλιέργεια κλίματος φόβου και ανασφάλειας, το κράτος για να πουλήσει την πραγματικότητα του επιστρατεύει κάθε μέσο διαθέσιμο στη ρητορεία ή τις πρακτικές του, κάθε πιστό του στρατιωτάκι ή παρατρεχάμενο κλητήρα. **Είναι αυτό το στρατηγικό πλάνο στο οποίο εντάσσονται και τα γεγονότα της Δευτέρας 8/4, στην Πάτρα. Μια απόπειρα να τεθεί επί τάπητος για ακόμη μια φορά το ζήτημα δημοσίας τάξης που λέγεται καταλήψεις, μια απόπειρα απονομηματοδότησης και ευτελισμού του λόγου και της δράσης των εξεγερμένων ανθρώπων, των πολέμιων δηλαδή του πραγματικού τρόμου, αυτού της πλαστικής καθημερινότητας, της εκμετάλλευσης, του κανιβαλισμού, της εξουσίας.**

Η εικόνα μέσα από τον διαστρεβλωτικό φακό των media πάντα εξυπηρετεί τα συμφέροντα της εξουσίας. Έτσι και για τα γεγονότα της Δευτέρας 8/4 έχει στηθεί μια ολόκληρη προπαγάνδα και ρητορική που έχει εξορίσει παντελώς την αλήθεια. Εμείς, έχοντας βρεθεί στο σημείο που έλαβαν χώρα τα γεγονότα, καταθέτουμε τη δικιά μας οπτική για όποιον/α θέλει να φτάσει πιο κοντά στην πραγματικότητα.

α) Το σχέδιο των χρυσαυγιτών ήταν οργανωμένο.

Πώς αλλιώς μπορούμε να εξηγήσουμε τις δεκάδες πέτρες και μπουκάλια που βρίσκονταν στην ψησταριά* και όπλισαν τα χέρια των φασιστών; Πώς μπορούμε να εξηγήσουμε τον κάδο σκουπιδιών που είχε πέτρες στον παράπλευρο δρόμο ή το γεγονός ότι υπήρχε έντονη κινητικότητα τις τελευταίες εβδομάδες γύρω από την κατάληψη; Ακόμα και η ίδια η παρουσία δεκάδων μελών της χρυσής αυγής στην ψησταριά εξυπηρετούσε το σχέδιό τους στήνοντας την πρόκληση και την παγίδα τους. Η αφορμή δόθηκε μετά από λεκτική αντιπαράθεση με αντιφασίστες.

β) Απροκάλυπτη συνεργασία χρυσής αυγής και αστυνομίας.

Όσες ανακοινώσεις και να βγάλει η αστυνομία όλη η γειτονιά είχε μάτια και είδε. Για τις δυνάμεις των ΜΑΤ που κατέφτασαν ένας ήταν ο εχθρός, όσοι και όσες υπερασπιζόνταν την κατάληψη και σε αυτούς έστρεψαν το μένος τους, με δεκάδες δακρυγόνα, ασφυξιογόνα και χειροβομβίδες κρότου λάμψης. Έτσι τα ΜΑΤ μας απώθησαν στην κατάληψη έχοντας κοινό μέτωπο με τους χρυσαυγίτες. Μια διμοιρία ΜΑΤ έκλεισε την Γούναρη στο ύψος της Χαραλάμπη και έκανε ουσιαστικά πλάτες στους φασίστες που έριχναν πέτρες και μπουκάλια προς την κατάληψη από το πλάι, λίγα μέτρα από τους μπάτσους. Χαρακτηριστικό παράδειγμα της συνεργασίας τους, πέρα από τις συνεννοήσεις που είχαν για τον τρόπο κοινής επίθεσης, είναι και ότι χρυσαυγίτες παρέδιδαν στην αστυνομία κόσμο ώστε να γίνει εξακρίβωση.

γ) Η τσογλανιά.

Δεν ξέρουμε με ποια άλλη λέξη να περιγράψουμε την συμπεριφορά των χρυσαυγιτών που προσπάθησαν να εισβάλουν και να σπάσουν την πόρτα σε σπίτι που συνορεύει η αυλή του με την κατάληψη. Σπίτι από το οποίο οι γείτονες την επόμενη μέρα μάζεψαν δεκάδες πέτρες από τις ρίψεις των φασιστών στην αυλή. Τσογλανιά είναι και ότι οι παρακρατικοί έσπασαν επί τούτου αυτοκίνητα. Τσογλανιά είναι και οι ευθύβολες ρίψεις χημικών από καραμπίνα των ΜΑΤ την Δευτέρα το βράδυ (αλλά και την Τρίτη εναντίον διαδήλωσης αλληλεγγύης στον συλληφθέντα που ήταν κρατούμενος στην Αστ. Διευθ. Αχαΐας) με στόχο τον τραυματισμό διαδηλωτών και όχι απλά την «διάλυση του πλήθους».

δ) Η δύναμη της αλληλεγγύης

Από τις πρώτες στιγμές που έγινε η επίθεση στο κατειλημμένο μαραγκοπούλειο δεκάδες αγωνιστές και αγωνίστριες αυθόρμητα κατέφτασαν για να υπερασπιστούν την κατάληψη, μια κινηματική υποδομή αφηφώντας την κυριαρχία του φόβου. Ακόμα και όταν η κατάληψη βρισκόταν σε έναν ιδιότυπο αποκλεισμό με αστυνομικές δυνάμεις να την έχουν περικυκλώσει, κατέφτασαν δύο οργανωμένες διαδηλώσεις που με την μαζικότητα και την αποφασιστικότητα τους ανάγκασαν τις δυνάμεις ΔΙ.ΑΣ. να αποσυρθούν και να προσεγγιστεί η κατάληψη. Βέβαια τα ΜΑΤ επιτέθηκαν με χημικά στην πορεία, όταν έφτανε στην πόρτα του μαραγκοπουλείου. Ο κόσμος όμως δεν μάσησε και παρέμεινε στην θέση του. Από αυτήν την επίθεση των ΜΑΤ υπήρξε και ένας συλληφθέντας διαδηλωτής. Έτσι μέσα σε λίγες ώρες πάνω από 200 άτομα βρίσκονταν στην κατάληψη, ένας κόσμος με διαφορετικές αφετηρίες και κοσμοθεωρίες που όμως αντιλαμβάνεται το κομβικό κινηματικό ρόλο των αυτοοργανωμένων χώρων. Οι καταλήψεις στην Πάτρα, όπως και αλλού, έχουν βαθιά κοινωνικά ριζώματα και έχουν μπολιαστεί με τους κοινωνικούς/ταξικούς αγώνες.

Ο κρατικός μηχανισμός οργανώνει την επίθεση εναντίον όλων, στην προσπάθεια μιας εκ νέου κοινωνικής ρύθμισης. Σε μια προσπάθεια θωράκισης του, ένα από τα πρώτα κομμάτια που επιτίθεται και θέλει να περιορίσει είναι αυτό που είναι φορέας ανατρεπτικών/ριζοσπαστικών αντιλήψεων και δράσεων. Ο πρώτος και προφανής αντικειμενικός σκοπός είναι η απονομηματοδότηση του λόγου και των πρακτικών αυτών των κομματιών. Τα τιτιβίζοντα παπαγαλάκια της κυριαρχίας συνεχίζουν αμείωτα τηλεοπτικά και διαδικτυακά να αναπαράγουν την ρητορική περί αιματηρού πολέμου μεταξύ ακραίων ομάδων, απογυμνωμένη από την αιτία ή το αποτέλεσμα, από την κοινωνική θέση και συνείδηση, από την ίδια την πραγματικότητα. Οι συγκρούσεις εντός της κοινωνίας είναι υπαρκτές και το ζήτημα για την εξουσία είναι να επικαθορίσει τις αντιλήψεις γύρω από αυτές, να τις εντάξει σε ένα κυριαρχικό πλαίσιο διευρύνοντάς την σε μια ευρύτερη κατασταλτική στρατηγική. Κομμάτι αυτής της στρατηγικής είναι και η χρησιμοποίηση παρακρατικών και φασιστικών ομάδων με προβοκατόρικο τρόπο, δίνοντας ταυτόχρονα χώρο στις τελευταίες να ανασάνουν. Ας μην ξεχνάμε, άλλωστε, ότι τέτοιου είδους γεγονότα συχνά αφορούν μέρη και χώρους όπου υπάρχουν έντονες ριζοσπαστικές διεργασίες και οι φασίστες δεν έχουν κοινωνική διεισδυτικότητα. Στα πλαίσια, λοιπόν, του δόγματος μηδενικής ανοχής του Δένδια, οι επιτηδευμένες φασιστικές προκλήσεις έρχονται να θέσουν ζητήματα ελλείμματος στην επιβολή των νόμων, πεδία ανομίας προς πάταξη ή διαχείριση από την κεντρική εξουσία.

Γνωρίζουμε πολύ καλά ποιοι είναι αυτοί που επιτέθηκαν την Δευτέρα το βράδυ στο κατειλημμένο μαραγκοπούλειο, ποιοι είναι οι χρυσαυγίτες. Είναι οι ίδιες θρασύδειλες εφεδρείες των τιμητών αυτού του άδικου κόσμου που απόλυτα εναρμονισμένες με τις δυνάμεις καταστολής χτυπούν αυτοοργανωμένους χώρους, σφίγγουν το χέρι των μεγαλοεφοπλιστών, υποστηρίζουν τους χρυσωρύχους στις Σκουριές, έστρωσαν τον δρόμο για το γενικευμένο πογκρόμ που ακούει στο όνομα "Ξένιος Δίας" και που είναι έτοιμες να τεθούν εναντίον οποιουδήποτε διεκδικεί και παλεύει.

Εμείς, από την πλευρά μας, γνωρίζουμε τον διαρκή πόλεμο που μάλιστα εντός της ίδιας της κοινωνίας. Έχουμε πάρει θέση σαφή και ανυποχώρητη σε αυτόν. Χτίζουμε τις δομές που θα μας φανούν χρήσιμες στη μάχη αυτή και τις προστατεύουμε. Πράττουμε προς την κατεύθυνση σύνδεσης των αγώνων και δημιουργούμε κοινότητες ριζοσπαστικές. Αναζητούμε αυτά τα περάσματα που θα μας δείξουν μερικές ηλιαχτίδες της ελεύθερης κοινωνίας στο σήμερα. Μιας κοινωνίας ισότητας, αλληλεγγύης, αλληλοβοήθειας. Καταστρέφουμε και δημιουργούμε. Εκεί αναγνωρίζουμε το πόστο μας, πλάι στους από κάτω αυτού του κόσμου και σε διαρκή διαλεκτική σχέση με τα ξεσπάσματά τους. Αυτοί και αυτές είμαστε που βρεθήκαμε το βράδυ της Δευτέρας στο Μαραγκοπούλειο. Ο κόσμος του αγώνα, αυτοί και αυτές που ζουν με αξιοπρέπεια την εποχή τους.

*Η εν λόγω ψησταριά («Ψηταλώνια») είναι του Σίψα, ο οποίος είναι γραμματέας της τοπικής οργάνωσης της Χρυσής Αυγής με πλούσιο παρακρατικό παρελθόν. Ήταν μέλος των «Κενταύρων» που σκορπούσαν τον τρόμο στις γειτονιές της Πάτρας, με αποκορύφωμα τη δολοφονία του Νίκου Τεμπονέρα. Το τελευταίο διάστημα γυρνάει στα μαγαζιά των υψηλών αλωνίων προσπαθώντας να βρει συμμάχους στους μαφιόζικους σχεδιασμούς του, χρησιμοποιώντας αντιναρχική προπαγάνδα. Η ύπαρξη αυτής της ψησταριάς μαζί και με τα τελευταία γεγονότα ενισχύει την πεποίθησή μας ότι βρίσκεται εκεί, λόγω ενός ακροδεξιού/αντιεξεγερτικού σχεδιασμού.

